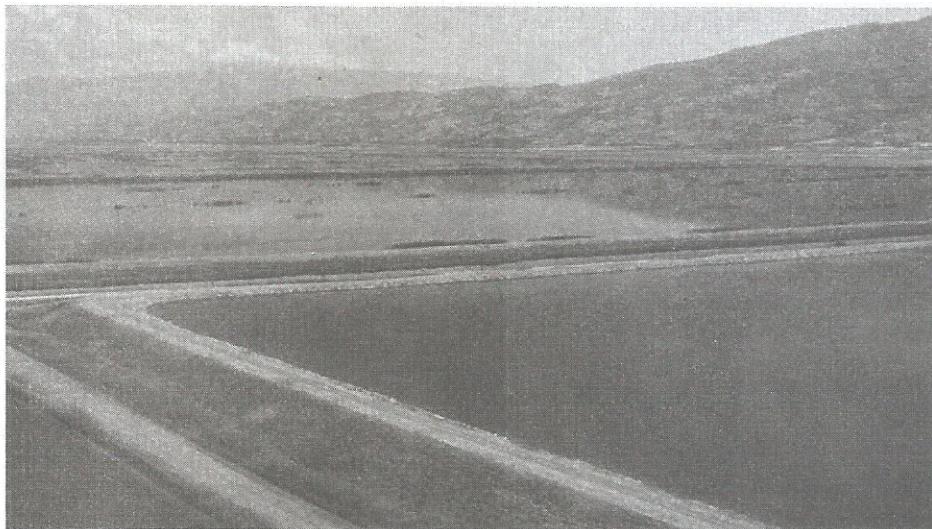

ΜΕΛΕΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟ ΧΑΛΚΗΣ

Δυστυχώς, δεν είναι ώρα για πανηγυρισμούς...

Από τον Κώστα Γκούμα*

Θετική αναμφίβολη εξέλιξη αποτελεί η δρομολόγηση (για ...άλλη μία φορά) των μελετών για την ενίσχυση του υδατικού δυναμικού στην περιοχή της Χάλκης και των έργων ταμίευσης στην περιοχή Κοιλαδας και Αγ. Αναργύρων (δες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 30/6/2022).

Τη χρονιμότητα των μελετών (όταν με το καλό ολοκληρωθούν), την εμβέλεια των μελλοντικών έργων (ως προς τις δυνατότητες αντιμετώπισης του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας), αλλά και τις επιφυλάξεις - ανοσυχίες μας (για τον τρόπο υποποίησης των μελετών), εκφράσαμε στο παρελθόν δημόσια και επανειλημμένα μέσα από τις στήλες της φιλόξενης εφημερίδας σας (δες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 18/10/2018 και 4/2/2021).

Δρομολογούνται πλέον οι προϋποθέσεις ώστε (εάν φυσικά δεν υπάρχουν πισωγρίσματα, όπως επανειλημμένα έχει συμβεί στο πρόσφατο παρελθόν για μελέτες που πρωτοξεκίνησαν το 2007!), σε 18 μήνες που θα έχουν (ευελπιστούμε) ολοκληρωθεί οι μελέτες, να αξιοποιηθούν και εφόσον τα έργα είναι βιώσιμα οικονομικά, να ενταχθούν σε πρόγραμμα χρηματοδότησης και να κατασκευαστούν, ώστε να δούμε στο μέλλον βελτίωση των συμβρύκων δια-

έργο της Χάλκης...), ούτε για τα τεράστια επλιείμματα και την κακή διαχείριση υδάτων (που ευθέως και ενώπιόν τους τα κατονομάζουν οι μελετητές των ΣΔΥ -δες πρόσφατη εκδήλωση ΠΕΔ στα Άγραφα πριν τρεις εβδομάδες-, ούτε για τα έργα που «ξέμειναν» και ελάχιστα τους απασχόλησαν (π.χ. το εγκαταλειμμένο Αγιονέρι που, μεταξύ άλλων, απαιτεί, πριν από όλα, αποφασιστική στάση απέναντι στους ρυπαντές τυροκόμους της περιοχής που δεν τη βλέπουμε...).

Και λίγα λόγια για την ουσία του ανακονωθέντος έργου. Δεν πρόκειται για έργο ενίσχυσης του διαθέσιμου υδατικού δυναμικού από νερά πρόσθετων ταμιεύσεων, αλλά για ΑΝΑΔΙΑΝΟΜΗ των διαθέσιμων υδάτων του Πηνειού, με μεταφορά μιας ποσότητας στην περιοχή Χάλκης.

Θετικό λοιπόν βήμα, αλλά με περιορισμένη εμβέλεια, δεδομένου ότι ο Πηνειός ήδη υποφέρει από υπεραποθήψεις των υδάτων του (περίου 100 εκατ. κ.μ. ετησίως!), πολύ ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΙΑ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ του, ενώ οι υπόγειοι υδροφορείς εξακολουθούμενα να έχουν έπλειμμα 3 δισ. κ.μ. νερού (δες εγκεκριμένο ΣΔΥ, Φάμελλος 2017).

Τότε ο κ. Φάμελλος όχι μόνο δεν «ανησύχησε» για το έγκλημα αυτό, αλλά θριαμβολογούσε ότι με τα έργα εμπλούτισμού Χάλκης αρχίζει η επίτηση του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας, για να πάρει τη δέουσα και τεκμηριωμένη απάντηση μας (δες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 23/4/2019).

Και χαθιάσσουμε στο πρωτό πιπέδη

Θεί οι μελέτες, να αξιολογηθούν και εφόσον τα έργα είναι βιώσιμα οικονομικά, να ενταχθούν σε πρόγραμμα χρηματοδότησης και να κατασκευαστούν, ώστε να δούμε στο μέλλον βελτίωση των συνθηκών διαχείρισης των υδατικών πόρων των συγκεκριμένων προβληματικών περιοχών (Χάλκης – Κιμελέρ και Κοιλάδας – Αγ. Αναργύρων).

Σήμερα πάντως κυριολεκτικά υποφέρουν από έλλειψη διαθέσιμων υδατικών πόρων για τις αρδεύσεις και καταστρέφονται οικολογικά από την υπεράντηση των μόνιμων υπόγειων αποθεμάτων νερού, με «θύτες» τους ίδιους τους αγρότες (!).

Autoύς τους αγρότες, που κάποιοι δημόσια και χωρίς αιδώ τους ενοχοποιούν και από πάνω, ότι δήθεν αυτοί σπαταλούν το νερό (όπως έκανε π.χ. ο δήμαρχος Λαρισάων -που κατάγεται και από την περιοχή Χάλκης- στη διαβούλευση που έγινε στο «Χατζηγιάννειο» το 2017 για την αναθεώρηση των ΣΔΥ, δες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 29/9/2017), επιχειρώντας με τον τρόπο αυτόν, αφενός να συγκαλύψουν ευθύνες και να «τεκμηριώσουν» ότι η θεσσαλίδα δεν χρειάζεται υδατική ενίσχυση, αφετέρου να νομιμοποίησουν τις εγκληματικές επιπλογές των φίλα προσκείμενων πολιτικών (Φάμελλος), που αυταρχικά και χωρίς να προηγηθεί διάλογος με τους θεσσαλούς, απέκλεισαν την προβλεπόμενη μεταφορά υδάτων από τον Αχελώο (δες Σχέδιο Διαχείρισης Υδάτων -ΣΔΥ - του 2014).

Δυστυχώς, εδώ και χρόνια, γινόμαστε μάρτυρες της αδιαφορίας και της ανευθυνότητας των πολιτικών, που καθυστερούν αδικαιολόγητα να δώσουν λύση στο πρόβλημα. Είμαστε θεατές σε ένα «έργο» παράλογου, όπου οι κυβερνήσεις, από τη μια μεριά ωθούν τους αγρότες να επεκτείνουν τις αρδεύσεις σε όλο και περισσότερες καλλιεργούμενες εκτάσεις και από την άλλη τους υπόσχονται σε κάθε προεκλογική περίοδο ότι θα ενισχύσουν τα υδατικά διαθέσιμα [είτε με ταμιευτήρες εντός της ήτεκάντες Πλανετών (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ), είτε -επιπρόσθετα- με μεταφορά υδάτων από το πιετέλες φράγμα Συκιάς (ΝΔ και φυσικά ο σημερινός πρωθυπουργός)], χωρίς όμως να πραγματοποιούν ούτε το ένα ούτε το άλλο!

Και φυσικά, για στήριγμα στη μη τήρηση των υποσχέσεών τους έχουν (εκτός από κάποια ΜΜΕ) και τους «φίλους» τους ντόπιους αυτοδιοικητικούς παράγοντες, οι οποίοι «αποφεύγουν» να ασκήσουν την επιβαθμόμενη πίεση και να διεκδικήσουν τα δέοντα.

Όμως, όταν συμβεί κάποιο γεγονός, τότε τους βλέπουμε μπροστά στην προβολή και στην επικοινωνία (μη χάσουν...), χωρίς να αισθάνονται την ανάγκη να απολογηθούν (στο μέτρο των δικών τους ευθυνών) ούτε για τις αργοπορίες (τόσα χρόνια πια με το

Χάλκης αρχίζει η επίλυση του υδατικού προβλήματος της θεσσαλίας, για να πάρει τη δέουσα και τεκμηριωμένη απάντησή μας (δες ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 23/4/2019).

Και να θυμίσουμε στο σημείο αυτό πως ήποικα, και εφόσον οι κατά καιρούς διαχειριστές της κυβερνητικής εξουσίας αρνούνται την ολοκλήρωση των έργων Αχελώου, ο Πνειός δεν θα μπορεί επ' άπειρον να στηρίζει τις υπερβολικές αντιλήσεις των παραπίνειων αρδευτών, ούτε βεβαίως να τροφοδοτεί την Κάρπη, η οποία κατά 70% εξαρτάται από τα νερά του Πνειού! Να λοιπόν γιατί ΔΕΝ συμμεριζόμαστε τις όποιες πανηγυρικές δημιώσεις για το έργο της Χάλκης.

Συνεχίζουμε να ανησυχούμε, μάλλον περισσότερο από παλιά, για την κακή διαχείριση των υδάτων και την τόσο προφανή απουσία ενός θεσμοθετημένου οργάνου (φορέα) που θα συντονίζει την προσπάθεια, για την «ωρίμανση» και ένταξη - πρώθηση νέων έργων ταμίευσης και εξοικονόμησης νερού (σύγχρονα/κλειστά αρδευτικά δίκτυα) και ταυτόχρονα δημιουργία αποθεμάτων ασφάλειας απέναντι στην ένταση/ερημοποίηση, ανησυχούμε για τη μη ολοκλήρωση των έργων Αχελώου, για την υποτίμηση και τον εξοβειλισμό των αναγκαίων υδροπληκτρικών έργων, για τη γενικότερη απουσία ουσιαστικών δεσμεύσεων από τους πολιτικούς και αυτοδιοικητικούς μας εκπροσώπους.

Ειδικά για τους τελευταίους, ανησυχούμε για τη συστηματική προσπάθεια να κρατούν τους φορείς της περιοχής (επιστήμονες, αγρότες, επαγγελματίες κ.λπ.) μακριά από μια συντονισμένη προσπάθεια απέναντι στα κέντρα των αποφάσεων, ενώ θα έπρεπε οι ίδιοι να τους καλούν και να τους χρησιμοποιούν σαν μοχλό πίεσης στις κοινές διεκδικήσεις.

Έτσι, τα αποτελέσματα για τη θεσσαλία εξακολουθούν να παραμένουν πενιχρά, αφού για χρόνια, από την προηγουμένη Κυβέρνηση, δεν είχαμε κανένα ουσιαστικό βήμα προς τα εμπρός (έστω «ωρίμανση» μελετών για έργα αξιόλογου όγκου, δράσεις, θεσμικό πλαίσιο κ.λπ.), ενώ οι δραστηριότητες της σημερινής Κυβέρνησης ουσιαστικά περιορίζονται μόνο στην ένταξη (στο Ταμείο Ανάκαμψης) δύο σημαντικών έργων (αρδευτικό Ταυρωπού, ταμιευτήρας Ενιπέα Φαρσάλων Παλιοδερήλη), τα οποία όταν ολοκληρωθούν θα συνεισφέρουν σε έναν βαθμό μεν, αλλά δεν πρόκειται να επιβαθμόσουν το χρόνιο υδατικό πρόβλημα της θεσσαλίας, το οποίο θα οξυνθεί στις ακραίες συνθήκες της επερχόμενης κλιματικής κρίσης.

*Γκούμας Κώστας, γεωπόνος, πρ. δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων, πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κεντρικής Ελλάδας, μέλος Ε.Δ.Υ.ΘΕ.